

Enheten för EU:s inre marknad

YTTRANDE

2019-11-20 Dnr 2019/01286-2

Kulturdepartementet
103 33 Stockholm

Remiss av betänkandet från 2018 års AV-utredning: En moderniserad radio- och tv-lag - genomförande av ändringar i AV-direktivet (SOU 2019:39)

(Ert dnr: Ku2019/01489/MD)

Bakgrund

Kommerskollegium ansvarar för frågor som rör utrikeshandel, EU:s inre marknad och EU:s handelspolitik. Kollegiets uppdrag är att verka för frihandel. Det innebär att vi verkar för fri rörlighet på den inre marknaden och för liberaliseringar av handeln mellan EU och omvärlden samt globalt.

I det remitterade betänkandet lämnas ett flertal förslag som bl.a. syftar till att införliva ändringar i EU:s s.k. AV-direktiv (2018/1808) om audiovisuella medietjänster, som innehåller bestämmelser om tv och beställ-tv inom EU. Vidare diskuterar utredningen regeländringar som berör flera delar av tv-sektorn samt föreslår bl.a. hur berörda myndigheters tillsynsuppgifter på medieområdet ska organiseras. När det gäller bedömningen av hur utredningens förslag förhåller sig till EU-rätten, så behandlas detta kortfattat i avsnitt 20.6. Förvisso finns separata EU-rättsliga bedömningar i olika kapitel i betänkandet.

Kommerskollegium har några kommentarer kring de EU-rättsliga frågorna som följer nedan.

Avsnitt 20.6: Bedömning av förslagen i förhållande till de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen

I detta avsnitt hade kollegiet önskat en närmare beskrivning av i vilken utsträckning betänkandet förordar nationella lösningar i förhållande till AV-direktivet, samt i vilken utsträckning direktivet tillåter sådana nationella lösningar. Nationella särlosningar ska också motiveras EU-rättsligt. De ska vara motiverade av ett tvingande allmänintresse och inte

gå längre än vad som är nödvändigt för att uppnå detta intresse. Mer information om hur denna bedömning bör göras finns i Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredningar.¹ Diskussionen om nationella lösningar i betänkandet finns redovisad i avsnitt 20.2 angående alternativa lösningar. Utan att ifrågasätta förenligheten med EU-rätten i sak, så hade kollegiet gärna sett en något mer utförlig bedömning av den frågan.

Avsnitt 6.4.5: Bestämmelser om innehållet på videodelningsplattformar

Kollegiet noterar att utredningen föreslår att videodelningsplattformar, utöver den reglering som finns i dag i BBS-lagen², ska vara skyldiga enligt radio- och tv-lagen att vidta lämpliga åtgärder för att skydda allmänheten (inklusive minderåriga) från visst innehåll som kan uppfattas som skadligt.

Såvitt kollegiet förstår innebär båda dessa regleringar snarlika och i viss mån överlappande skyldigheter för videodelningsplattformar. Kollegiet anser att man i den fortsatta beredningen av förslagen bör analysera hur man kan förenkla regelverket och diskutera eventuella problem förknippade med att samma beteende behandlas i flera regelverk.

Informationssamhällets tjänster

Enligt kollegiets bedömning skulle förslaget eventuellt kunna utgöra en anmälningspliktig teknisk föreskrift genom reglering av en s.k. informationssamhällets tjänst (EU-direktiv 2015/1535).

Tekniska föreskrifter som reglerar en informationssamhällets tjänst kan vara bestämmelser om tillhandahållande av tjänsten, användandet av tjänsten eller etablering av en aktör som tillhandahåller tjänsten. En informationssamhällets tjänst är en tjänst som vanligtvis utförs mot ersättning på distans, på elektronisk väg och på individuell begäran av en tjänstemottagare. Ersättningen behöver inte lämnas av samma mottagare som tar emot tjänsten. Anmälningsdirektivet tillämpas inte på radiotjänster, tv-sändningar och televisuell teletext som inte tillhandahålls på individuell begäran av en mottagare av tjänster.

Tekniska föreskrifter som genomför EU-lagstiftning behöver dock inte anmälas, med undantag för om EU-lagstiftningen ger medlemsländerna ett stort utrymme för olika nationella lösningar och medlemsstaten väljer att utnyttja detta utrymme. Om en teknisk föreskrift inte har anmälts trots

¹ <https://tillvaxtverket.se/amnesomraden/forenkling/handledning-for-konsekvensutredning.html>.

² Lag (1998:112) om ansvar för elektroniska anslagstavlor.

att den borde ha anmälts, så förlorar den sin rättsverkan och kan inte tillämpas mot enskilda.

För de fall att bestämmelserna i det remitterade utkastet inte utgör ett strikt genomförande av EU-rätten och inte heller är undantagna från anmälningsdirektivets tillämpningsområde, rekommenderar Kommerskollegium att förslaget anmäls i enlighet med proceduren i anmälningsdirektivet (EU-direktiv 2015/1535). Reglering som enbart rör bemyndiganden eller instruktioner för myndigheter behöver inte anmälas om dessa inte har någon rättsverkan. Kommerskollegium bistår gärna vid frågor om anmälningsdirektivet.

Ärendet har avgjorts av enhetschefen Agnès Courades Allebeck i närvaro av utredarna Katarina Paul, Mattias Karlson Jernbäcker samt ämnesrådet Ralph Eliasson, föredragande.

Agnès Courades Allebeck

Ralph Eliasson